

МАСТЕР СТУДИЈЕ

ТЕОРИЈА ДРАМСКИХ УМЕТНОСТИ И МЕДИЈА

Област	Науке о уметностима
Врста и ниво студија	Мастер академске студије, II степен
Обим студија	60 ЕСПБ
Дужина студија	1 година
Назив дипломе	Мастер теоретичар уметности
Број студената	12
Језик на коме се изводи студијски програм	српски
Web адреса	www.fdu.edu.rs
Услови уписа	Услов за упис на мастер студије ТЕОРИЈА ДРАМСКИХ УМЕТНОСТИ, МЕДИЈА И КУЛТУРЕ су завршене основне академске студије са оствареним обимом од најмање 240 ЕСПБ или основне студије по прописима који су важили до ступања на снагу Закона о високом образовању.
Циљ студијског програма	Циљ мастер програма ТЕОРИЈА ДРАМСКИХ УМЕТНОСТИ, МЕДИЈА И КУЛТУРЕ је едукација која одговара актуелним друштвеним потребама, како домаћег, тако и регионалног, односно европског културног амбијента, у коме све више нараста потреба за разумевањем, интерпретирањем и социјалним, односно културним вредновањем постигнућа у овим областима теоријске и друштвене праксе (драмске уметности и медија). Дакле, општи циљ програма јесте да, у сазнајно-критичком погледу, а с обзиром на текућу праксу, одговори на изазове нашег доба (експанзија извођачких уметности и медијске сфере, као и пролиферација најразличитијих теорија о овим феноменима), и тиме дефинише теоријску парадигму за потенцијална и актуелна истраживања ове друштвено и теоријски релевантне проблематике.

Структура студијског програма

Мастер студије Теорије драмских уметности и медија састоје се од три структуралне целине којима је, уједно, обухваћен и садржај студијског програма – општеобразовних предмета и оних методолошко-епистемолошке природе (методологија и техника писања научног рада, психолошка изучавања уметности, савремена естетика), преко главних изборних предмета који проблемски и аналитички уводе студенте у актуелну театролошку, филмолошку и медиолошку проблематику и истовремено иницирају теоријску припрему за израду завршне мастер тезе, све до ширег спектра изборних курсева, у које спадају: теорија комуникације, проширење увида у области савремене естетике, али и изучавање театарских и филмских „класика“, а што омогућава специфичнији приступ различитим интерпретативним теоријама драмских уметности и медија. Програм је замишљен тако да студентима који су основне студије завршили на ФДУ омогући, а на основу апсолвираних знања из теоријских предмета које су имали на претходним студијама, изоштравање и продубљивање теоријског проучавања позоришта, филма и медија, а да студентима који долазе с других факултета симултано и нужно селективно пруже и додатни преглед најосновнијих знања из историје и теорије позоришта и филма.

Методе извођења наставе прилагођене су студијском програму који се реализује на Факултету драмских уметности и састоје се од различитих приступа предметним областима кроз предавања класичног и интерактивног типа (дијалогски облик рада, дискусије, дебате, и сл.), радионице, предавања, трибине, округли столови са гостујућим предавачима из земље и иностранства, стручњацима и јавним личностима из културног и уметничког живота, као и из медијске сфере, презентације различитих аудио, штампаних, визуелних, као и материјала у дигиталној форми, везаних за садржаје појединих курсева, самостална излагања студената, било усмено или у писаној форми (семинарски радови, и сл.), обавезне консултације са полазницима курсева и одређене облике рада са студентима у мањим групама и/или индивидуално (менторски рад).

Сврха студијског програма

Сврха мастер студија Теорије драмских уметности и медија је вишеструка. Општа сврха оваквог вида образовања састоји се из иницирања, задовољења и развијања потреба самог друштва (које се непосредно огледају у образовном процесу) за квалитетном едукацијом везаном за теорију драмских уметности и медија. Посебне сврхе овог студијског програма везане су за већ препознате и профилисане потребе самог образовног система, сагледане у контексту високог образовања.

С једне стране, овако конципиран студијски програм омогућава дипломираним студентима Факултета драмских уметности, као и Унивезитета уметности у Београду, наставак адекватног образовања, односно континуирани ток теоријског и стручног усавшавања у домену драмских уметности и медија, што подразумева продубљивање већ постојећих, као и стицање нових знања из ових теоријских области. С друге стране, програм омогућава упознавање с теоријским достигнућима у областима студија драмских и извођачких уметности, филма и медија и оним полазницима који су своје дипломе стекли на другим сродним факултетима и универзитетима уметности у земљи и иностранству, као и оним студентима који су дипломе основних студија стекли у областима друштвених и хуманистичких наука, а који настоје да прошире своја знања и компетенције, те их надаље примене у конкретној друштвеној пракси.

Такође, мастер студије Теорије драмских уметности и медија представљају неопходан темељ и теоријско полазиште за оне студенте који претендују на даље образовање и теоријско усавшавање из наведених теоријских области и дисциплина, пошто представљају предуслов за уписивање докторских студија на Факултету драмских уметности у Београду, и то на студијском програму, у областима наука о драмским уметностима, култури и медијима. Овим се, у области теорије драмских уметности и медија, омогућава континуитет образовног процеса – од основних, преко мастер, све до докторских студија из матичних наука, и њима одговарајућих теоријских дисциплина.

Циљеви студијског програма

Циљеви мастер студијског програма Теорије драмских уметности и медија су комплексни и вишезначни. Основни циљ овако конципираног програма јесте едукација која одговара актуелним друштвеним потребама, како домаћег, тако и регионалног, односно европског културног амбијента, у коме све више нараста потреба за разумевањем, интерпретирањем и социјалним, односно културним вредновањем постигнућа у овим областима теоријске и друштвене праксе (драмске уметности и медија). Дакле, општи циљ програма јесте да, у сазнајно-критичком погледу, а с обзиром на текућу праксу, одговори на изазове нашег доба (експанзија извођачких уметности и медијске сфере, као и пролиферација најразличитијих теорија о овим феноменима), и тиме дефинише теоријску парадигму за потенцијална и актуелна истраживања ове друштвено и теоријски релевантне проблематике.

С овим у вези, као циљ програма, појављује се и потреба за перманентним образовањем кадрова у овом домену, како би се одговорило на постојеће потребе тзв. „тржишта људских ресурса“, а које су у складу са убрзаним растом и

развојем нових технологија изражавања и комуницирања у областима како драмских и извођачких уметности, тако и масмедија као таквих.

Теоријско и стручно усавршавање кадрова који су се већ бавили овим активностима, било само на основним студијама или у својој последипломској пракси, један је од кључних циљева наведеног студијског програма, који омогућује додатну едукацију у овим областима, као и ревалоризовање и реактуелизацију основних проблема и питања које собом покрећу савремене теорије драмских уметности и медија.

Компетенције које се стичу

Опште и предметно-специфичне компетенције студената

У погледу компетенција студената по завршетку /ум. завршеном/ мастер студија Теорије драмских уметности и медија, а које се могу класификовати на опште и специфичне, стечена знања могу се разврстати на теоријска, у ужем смислу речи, као и примењена знања, из области драмских уметности (позориште, филм и др.) и медија. Општа знања из ових области утемељена су у савременој методологији и епистемологији научних истраживања, као и у посебним техникама писања теоријских радова и интерпретирања одређених проблемских целина, те у психолошким анализама драмских ликова и медијских персона, односно у естетичким интерпретацијама света („текста“) уметности и медија. Посебна знања везују се за уже области теоријских преиспитивања театролошких, филмолошких и медијских појава од настанка до данашњих дана, праћењем њихових различитих трансформативних карактеристика и особености, с обзиром на могућу теоријску и практичку примену.

Исходи учења

Планирани исходи учења састоје се у изграђеним способностима студената мастер Студија теорије драмских уметности и медија да:

- сензибилисани за опште и посебне теоријске области, дисциплине и потдисциплине у оквирима наука о драмским уметностима и медијима, успешно идентификују, анализирају и валоризују питања и проблеме који се тичу домена ових истраживања;
- успоставе неопходну дистанцу у односу на одређена истраживачка питања и обележе их властитим интерпретативним ставовима, у духу компетентних анализа и синтетизованих конструкција, а у оквирима како традиционално мишљених, тако и новијих теоријских достигнућа из ових области;
- успешно проналазе решења за њихово имплементирање у корпус позитивних научних знања, у мета-теоријском, теоријском и емпиријском смислу речи.

Курикулум

Курикулум мастер студијског програма Теорије драмских уметности и медија структурисан је тако да, осим предмета пропедеутичког карактера - који студенте обучавају теоријским знањима и вештини писања мастер теза посредством изучавања опште, као и посебних методологија истраживачког рада примењених у домену драмских уметности и медија, актуелних питања савремене естетике и психологије имплементираних у сфери драмских уметности и медија – студијски програм сачињавају, грубо узевши, две основне групе главних изборних предмета, и то позоришног и филмско-медијског усмерења (научне области: театрологија/студије позоришта и филмологија/студије филма), што, уједно, одговара и основним проблемским захтевима који проистичу из делатности Факултета драмских уметности у Београду (позориште, филм, радио и телевизија).

Након одслушаних предмета општег типа, као и уводних, проблемски конципираних курсева који се тичу позоришне и филмске уметности, односно медијске културе у свету и у нас, курикулумом је предвиђено да студенти, у складу с властитим афинитетима и потребама, даље продубљују знања из наведених предметних области, опредељујући се, при том, за одговарајуће курсеве, односно кластере курсева из овако омеђених истраживачких области – позоришне, односно филмско-медијске културе.

Флексибилност структуре курикулума овог мастер студијског програма састоји се у потенцијалу опредељивања студената за одговарајуће групе предмета жељеног усмерења, уз могућност стицања, те продубљивања општих знања из ових истраживачких области. Активности на изради завршне мастер тезе управо су усаглашене с оваквим приступом студирању из области театрологије, филмологије и медијских комуникација, пошто се учење студената каналише у смеру од општих ка посебним наставним садржајима из домена драмских уметности и медија.

Листа предмета

Методе и технике научног рада
Психологија уметности
Савремена естетика I
Савремена естетика II
Методе анализе драме
Савремено позориште: режија класике
Савремена теорија и анализа филма
Теорија нових медија: од електронских до дигиталних
Достојевски на филму и позоришту
Развој позоришне публике а
Руско позориште краја 19. и почетка 20. века
Теорија комуникација а

Наставни план и програм

МАС ТЕОРИЈА ДРАМСКИХ УМЕТНОСТИ И МЕДИЈА

Р.бр.	Шифра предмета	Назив предмета	Семестар	Тип предмета	Статус предмета	Активна настава				Остали часови	ЕСП Б
						П	В	ДОН	СИР		
1.	ИБI	Изборни блок I – Опција А, Опција	1		И	2-4	0	0	6-8	0	16
2.	267	Методе и технике научног рада	1	ТМ	О	4	2	0	2	0	8
3.	272	Психологија уметности	2	АО	О	2	2	0	3	0	6
4.	275	Савремена естетика I	1	АО	О	2	2	0	3	0	6
5.	ИБII	Изборни блок II	2		И	4	2-4	0	4-8	0	8
6.		Завршни рад			О						16
Укупно часова (предавања+вежбе, ДОН, СИР, остали часови) и ЕСПБ на години						7-8	4-5		9-12		60
Укупно часова активне наставе, остали часови и бодова за све године студија						(20-25)x30=600-750				600-750	60

Листа изборних предмета на мастер програму Теорија драмских уметности и медија

Ред.бр.	Шифра предмета	Назив предмета	Семестар	ЕСПБ
Изборни блок I				16
Опција А				16
1.	266	Методе анализе драме	1	8
2.	278	Савремено позориште: режија класике	1	8
Опција Б				16
1.	277	Савремена теорија и анализа филма	1	8
2.	284	Теорија нових медија: од електронских до дигиталних	1	8
Изборни блок II				8
1.	250	Достојевски на филму и позоришту	2	4
2.	137а	Развој позоришне публике а	2	2
3.	274	Руско позориште краја 19. и почетка 20. века	2	4
4.	276	Савремена естетика II	2	4
5.	141а	Теорија комуникација а	2	2
Укупно ЕСПБ				24

Упис

Услови и процедура уписа студента на мастер академске студије на програму Теорија драмских уметности и медија усклађени су са Законом о високом образовању, Статутом УУ (Правилник о упису студената на други и трећи ниво студија) и Статутом ФДУ.

Кандидати који конкуришу за упис на мастер академске студије претходно морају да су завршили основне академске студије из области уметности, друштвених или друштвено-хуманистичких наука током којих су остварили најмање 240 ЕСПБ и да положи пријемни испит чији се услови дефинишу конкурсом.

Редослед кандидата за упис на студије другог степена утврђује се на основу успеха постигнутог у претходном образовању и резултата постигнутих на испиту за проверу знања, склоности и способности.

Пријемни испит

Кандидати за упис у прву годину мастер академских студија рангирају се према успеху на основним академским студијама и успеху на квалификационом пријемном испиту.

Кандидат може освојити највише 100 бодова, и то:

- највише 30 бодова на основу претходног успеха на основним студијама (бодови се добијају тако што се просечан успех на основним студијама множи са 3),
- највише 70 бодова на основу провере његових склоности и способности.

Право на рангирање на јединственој ранг листи стиче кандидат који је положио пријемни испит. Факултет утврђује редослед кандидата који су положили пријемни испит по броју укупно постигнутих бодова, и то: студент који се финансира из буџета и студент који се сам финансира.

Кандидат може бити уписан као студент који се финансира из буџета уколико је рангиран до броја одобреног за упис студената који се финансирају из буџета, а који је одређен овим конкурсом и има остварених најмање 80 бодова.

Кандидат може бити уписан као студент који се сам финансира уколико се на јединственој ранг листи налази до броја одобреног за упис студената који се сами финансирају и који је одређен овим конкурсом, а има најмање 60 бодова.

У случају да два кандидата имају исти број бодова приликом рангирања, предност се даје кандидату који је стекао већи број бодова на испиту за проверу склоности и способности.

Оцењивање и напредовање студента

Коначна оцена на сваком од предмета овог програма се формира континуираним праћењем рада и постигнутих резултата студента током семестра и школске године, те резултата постигнутих у оквирима предиспитних и активности на испиту.

Укупно оптерећење студента састоји се од похађања предавања и вежби, консултација, самосталног рада под надзором, самосталног рада, израде семинарских радова, истраживања и финалне израде завршног, мастер рада.

Поени се додељују за сваку од предвиђених компонената студијског програма, а полагањем испита студент стиче одређени број ЕСПБ који је дефинисан у студијском програму. Број ЕСПБ утврђен је на основу радног оптерећења студента у савладавању одређеног предмета и применом јединствене методологије Факултета за све студијске програме.

Испити се полагају усмено и/или писмено, а испитни рокови су, према Закону о високом образовању: јануарски, априлски, јунски, септембарски и октобарски. Студенти након испуњавања предиспитних обавеза, стичу право да приступе полагању испита. Успешност студента у савлађивању одређеног предмета континуирано се прати током наставе и изражава се поенима. Сваки се предмет вреднује са 100 поена, а испуњењем предиспитних обавеза и полагањем испита, студент може да оствари највише 100 поена. Најмањи обим предиспитних обавеза које се могу испунити током семестра је 30, а највећи 70. Предиспитне обавезе, у зависности од године и предмета, балансирају захтеве из области практичног, односно теоријског знања и ангажовања студента. Сваки предмет из студијског програма има јасан и доступан начин стицања поена (табела 5.2).

Завршна оцена на испиту се исказују бројчано од 5 до 10, при чему 5 није пролазна оцена, а 10 је највиша оцена. Оцена студента је заснована на укупном броју поена које је студент стекао испуњавањем предиспитних обавеза и полагањем испита, а према квалитету стечених знања и вештина.

Оцене се евидентирају и уписују у записник о полагању испита, испитну пријаву и индекс студента. Оцена се студенту саопштава непосредно након полагања испита или највише 7 дана од полагања испита.

ПРИКАЗ НАСТАВНИХ ПРЕДМЕТА

Назив предмета: МЕТОДЕ И ТЕХНИКЕ НАУЧНОГ РАДА			
Наставник: др Александра Миловановић, доцент, др Ксенија Радуловић, доцент			
Статус предмета: Обавезни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Уписане мастер студије на студијском програму МАС Теорија драмских уметности и медија			
Циљ предмета: Циљ курса је да студенте упозна са основним проблемима, појмовима и теоријама о методологији и техници научног рада, као и савладавање и примена методологије и технике научног истраживања. Курс обухвата најшири спектар изучавања од избора теме, прикупљања и критичког читања релевантне литературе, дефинисања основних хипотеза, циљева и временске динамике истраживања, до коначног исходишта у структурирању завршног текста.			
Исход предмета: По завршетку наставе, студент треба да буде у стању да влада бројним методама и успешно примењује различите технике научног истраживања. Истовремено је припремљен за израду адекватно методолошки утемељених семинарских, специјалистичких и мастер радова.			
Садржај предмета: Теме предавања: (1) Појам методологије научног рада; (2) Појам техника научног истраживања; (3) Истраживањем до теме; (4) Врсте научних радова и научни текст; (5) Истраживање (прикупљање, обрада, критика и анализа података); (6) Структура научног истраживања (фазе, проблеми, коначна структура); (7–12) Дискусија семинарских радова. (13-15) Читање домаћих задатака и дискусије о испитном раду.			
Литература: <ul style="list-style-type: none"> – Милан Дамњановић, <i>Проблем експерименталне методе у естетици</i>, Београд, 1965. – Милан Дамњановић, <i>Место теоријског рада у оквиру Универзитета уметности</i>, Београд, 1976. – Никола Милосављевић, <i>Основи научноистраживачког рада</i>, Београд, 1989. – Жак Финци, Лео Финци, Руди Финци, <i>Магистериј и докторска дисертација</i>, Сарајево, 1992. – Мидхат Шамић, <i>Како настаје научно дјело</i>, Сарајево, 1992. – Миловановић, Александра, <i>Имагинарно поље филмске слике, читање и интерпретација</i>, Београд: Задужбина Андрејевић, 2011. – Радуловић, Ксенија, <i>Корак испред</i>, Подгорица – Будва, 2000. 			
Број часова	активне наставе: 8	Теоријска настава: 4	Практична настава: 2 СИР: 2
Методe извођења наставе: Предавања, дискусије, студијски истраживачки рад.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	30 поена	Завршни испит	70 поена
активност у току предавања	10	писмени испит	50
практична настава		усмени испит	20
колоквијум-и		
семинар-и	20		

Назив предмета: ПСИХОЛОГИЈА УМЕТНОСТИ			
Наставник: др Ирена Ристић, ванр. проф.			
Статус предмета: Обавезни			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: Уписане мастер студије на студијском програму МАС Теорија драмских уметности и медија			
Циљ предмета: Стицање увида у теорије и релевантна истраживања психологије уметности и експерименталне естетике, као и упознавање са темама актуелних научних полемика и налазима савремених истраживања уметности.			
Исход предмета: Од студената се очекује да на крају курса буду способни за анализу релевантних теорија и истраживања у области психологије уметности и експерименталне естетике, уз могућност креативне примене стечених психолошких знања и развијања критичког мишљења у историјско-културолошком контексту.			
Садржај предмета усмерен је на испитивање феномена уметности, узимајући у обзир три елемента: уметника, дело и публику, као и два смера деловања: од уметника ка делу (истраживања креативног процеса) и од дела ка публици (истраживање естетске перцепције). Уз осврт на психодинамске тековине у проучавању уметности, гештат и когнитивне теорије уметности, али и домаћаје нове експерименталне естетике између осталих, студенти се упознају са савременим психолошким истраживањима и динамичким моделима који претендују да објасне уметност, њене функције и исходе.			
Литература: – Огњеновић, П. (1997) <i>Психолошка теорија уметности</i> . Београд: Институт за психологију – Мандић, Т. и Ристић, И. (2014) <i>Психологија креативности</i> . Београд: Институт за позориште, филм, радио и телевизију (стр. 125-149) – ППТ, ридер Психологија уметности			
Број часова активне наставе: 7	Теоријска настава: 2	Практична настава: 2	СИР: 3
Методe извођења наставе: Предавања, дискусије, радионице, семинари, демонстрације гостујућих експерата, истраживачки пројекти. Преовлађујући начин рада у оквиру часова чини дијалoшка метода, која подразумева активно учешће студената у разговорима о темама које су предмет преиспитивања. Интерактивност у раду на предмету постиже се и кроз учешће студената/студенткиња у радионицама.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	40 поена	Завршни испит	60 поена
активност у току предавања	20	писмени испит	55
практична настава	10	усмени испит	5
семинар-и	10		

Назив предмета: САВРЕМЕНА ЕСТЕТИКА I			
Наставник: др Дивна Вуксановић, ред. проф; др Влатко Илић, доцент			
Статус предмета: Обавезни			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: Уписане мастер студије на студијском програму МАС Теорија драмских уметности и медија			
Циљ предмета састоји се у упознавању полазника курса са савременим токовима у естетици и филозофији уметности 20. века, као и консеквенцама новијих естетичких истраживања и теорија на уметност, естетска питања и стварност 21. века.			
Исход предмета: У погледу очекиваних резултата учења, посебно се издваја развијање способности за теоријско-критичко, односно креативно промишљање савремених естетичких тема, као и подстицање развоја способности за проблемско „читање“ актуелних естетских феномена, и то са различитих интерпретативних, како теоријских тако и личних (субјективних) позиција тумачења.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Оквирни садржај предмета чини грађа везана за савремене школе и правце естетике 20. века, као и актуелне естетске феномене уметности и свакодневице нашег доба; сходно томе, предмет обухвата проблемски увод у естетику 20. века: редефинисање опсега естетике у данашњем времену; доминантне естетске и културне вредности савременог доба, техноестетски амбијент и проблем уметничког стваралаштва; те процесе реализовања естетике у домену студија културе. <i>Практична настава:</i> Практични део наставе реализоваће се у оквиру менторски вођених истраживачких пројеката студената (у форми ауторских видео радова или есеја на тему „Читање естетских феномена нашег времена“), чије презентације представљају део испитних обавеза полазника курса.			
Литература <ul style="list-style-type: none"> – <i>Чему уметност?</i>, Зборник радова Естетичког друштва Србије, Естетичко друштво Србије, Београд, 1997. – <i>Српска естетика у 20. веку</i>, Зборник радова Естетичког друштва Србије, Естетичко друштво Србије, Београд, 2000. – Таљабуе, <i>Савремена естетика</i>, Нолит, Београд, 1968. – <i>Књига или текстови по властитом избору.</i> 			
Број часова активне наставе: 7	Теоријска настава: 2	Практична настава: 2	СИР: 3
Методe извођења наставе: Преовлађујући начин рада/стицања знања чини дијалoшка метода, која подразумева анимацијске (мајеутичке) способности предавача с једне, као и активно учешће студената у разговорима који су предмет преиспитивања, с друге стране. Остали видови комуницирања, сагледано у контексту предмета изучавања, су истраживачка, као и метода презентовања естетских феномена.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	40 поена	Завршни испит	60 поена
активност у току предавања	30	презентација пројекта	30
присуство	10	усмени испт	30
колоквијум-и		
семинар-и			

Назив предмета: САВРЕМЕНА ЕСТЕТИКА II			
Наставник: др Дивна Вуксановић, ред. проф; др Влатко Илић, доцент			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: Уписане мастер академске студије			
<p>Циљ предмета:</p> <p>Основни циљ предмета јесте да се на основу историографских увида у повест савремене естетике и њених појмова, категорија и феномена, постави темељ за проблематизовање савремених токова како опште, тако и посебних естетика (естетика филма и фотографије, сценских уметности, медија, окружења, и сл.), од Шопенхауера и Ничеа до данас. Такође, циљ предмета јесте да се (ре)дефинишу критеријуми естетског вредновања и мерила укуса у савременом добу, да се проблематизују стајалишта нормативне и дескриптивне, те објективистичке, субјективистичке и релационе естетике, да се позиционира естетика ружног у односу на традиционалне естетичке теорије, као и да се одреди место естетике као критичке теорије у актуелном друштвено-економском тренутку.</p>			
<p>Исход предмета:</p> <p>У погледу очекиваних резултата учења, посебно се издваја развијање способности за теоријско-критичко, односно креативно промишљање праваца и оријентација мишљења у области савремене естетике, као и подстицање развоја способности за проблемско „читање“ савремених естетских феномена, и то са различитих интерпретативних, како теоријских тако и личних (субјективних) позиција тумачења.</p>			
<p>Садржај предмета</p> <p><i>Теоријска настава:</i> Оквирни садржај предмета чине основни естетички проблеми, правци и школе мишљења, као и уметничке праксе у 20. веку (авангарда, неоавангарда и трансавангарда, концептуализам, хепенинзи и перформанси, радикалне критичке праксе: феминизам и „женско писмо“, кибер-панк и „хактивизам“ у новим медијима, и др.), сходно томе: структурализам, постструктурализам (постмодернизам), теорије језичких игара и текстуалности, техно-, медијске и постмедијске естетике; као и естетика конзумериз(а)ма: дезауратизација уметности – естетизација робе, спектакуларизација, сајберизација и виртуелизација стварности, идеја паноптизма: тоталитаризам слике, укидање/ реализација естетике.</p> <p><i>Практична настава:</i> Практични део наставе реализоваће се у оквиру менторски вођених истраживачких пројеката студената (у форми ауторских видео радова или есеја на тему „Проблеми савремене естетике“), чије презентације представљају део испитних обавеза полазника курса.</p>			
<p>Литература</p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Проблем креативности</i>, Зборник радова Естетичког друштва Србије, Естетичко друштво Србије, Београд, 2012. – <i>Естетика и образовање</i>, Зборник радова Естетичког друштва Србије, Естетичко друштво Србије, Београд, 2011. – <i>Криза уметности и нове уметничке праксе</i>, Зборник радова Естетичког друштва Србије, Естетичко друштво Србије, Београд, 2014. – <i>Књига или текстови по властитом избору.</i> 			
Број часова	активне наставе: 8	Теоријска настава: 2	Практична настава: 2
			СИР: 4
<p>Методe извођења наставе</p> <p>Преовлађујући начин рада / стицања знања чини дијалoшка метода, која подразумева анимацијске (мајеутичке) способности предавача с једне, као и активно учешће студената у разговорима који су предмет преиспитивања, с друге стране. Остали видови комуницирања, сагледано у контексту предмета изучавања, су истраживачка, као и метода презентовања естетских феномена.</p>			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	40 поена	Завршни испит	60 поена
активност у току предавања	30	презентација пројекта	30
присуство	10	усмени испт	30

Назив предмета: МЕТОДЕ АНАЛИЗЕ ДРАМЕ			
Наставник: др Небојша Ромчевић, ред. проф.			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Уписане мастер студије на студијском програму МАС Теорија драмских уметности и медија			
Основни циљ: предмета је упознавање студената са савременим методима анализе драме.			
Исход предмета: Овладавање техникама анализе драме			
Садржај предмета: Жанр и стил / Критички преглед постојећих теорија /Наставак утицаја нормативне и дедуктивне теорије драме / Драмски језик, ситуација и дијалог / Драма као мултимедијална форма презентације /Позориште као социјална институција /Драмски текст и публика / Информације у интерним и екстерним комуникацијским системима / Информације унапред и хоризонт очекивања код публике / Интерне релације између вербалних и невербалних информација / Нивои спознаје драмских ликова и публике / Перспективна структура драмског текста / Епске комуникацијске структуре у драми Сукцесивност и пренос информација / Драмски језик и обичан језик / Полифункционалност драмског језика / Вербална комуникација и радња / Вербална комуникација и драмски лик / Монолошки говори / Дијалошки говор / Драматис персоне и драмски ликови / Међузависност заплета и ликова / Статус драмског лика / Драматис персоне, конфигурације и констелације ликова / Концепција лика и карактеризација / Прича, заплет, ситуација / Радња, секвенца радње, фаза радње / Представљање приче / Комбинације секвенци / Сегментација и композиција / Структуре времена и простора			
Литература:			
<ul style="list-style-type: none"> – Sedgewick Garnet, <i>Of Irony, Especially in Drama</i>, University of Toronto Press, Toronto, 1948. – States Bert, <i>Irony and Drama. A Poetic</i>, Cornell University Press, Ithaca, 1971. – <i>Sterijino delo danas</i> (zbornik), Sterijino pozorje, Novi Sad, 1981. – <i>Sukturalni prilaz književnosti</i>, prir. M. Bunjevac, Nolit, Beograd, 1978. – Styan J. L., <i>Drama, Stage and Audience</i>, Cambridge University Press, London 1975. – Styan J. L., <i>The Dark Comedy</i>, Cambridge University Press, Cambridge 1968. – Surio Etjen, <i>Dvesta hiljada dramskih situacija</i>, Nolit, Beograd 1980. – Szondi Peter, <i>Theorie des modernen Dramas</i>, Suhrkamp, Frankfurt a.M, 1956. – Wicham Glyn, <i>A History of the Theatre</i>, London, 1985. – Ženet Žerar, <i>Figure</i>, „Vuk Karadžić”, Beograd, 1985. – Ziegler Karl, <i>Zur Raum - und Bühnengestaltung des klassischen Dramentyps</i>, WW 2en Sonderheft, 1954. – Pfister Manfred, <i>The Theory and Analysis of Drama</i>, Cambridge Universty Press, Cambridge, 1994. – Markus Solomon, <i>Matematička poetika</i>, Nolit, Beograd, 1974. – Lotman Jurij, <i>Struktura umetničkog teksta</i>, Nolit, Beograd, 1976. – Levit Paul, <i>Structural approach to the Analysis of Drama</i>, Mouton, The Hague, 1971. – Kesteren Alosius van, Schmidt, Herta, <i>Moderne Dramentheorie</i>, Scriptor Verlag, Kronenberg, 1975. – Giro Pjer, <i>Semiologija</i>, Nolit, Beograd, 1979. – Burton Deirdre, <i>Dialogue and discourse: a sociolinguistic approach to modern drama dialogue and naturally occurring conversation</i>, Routledge & Kegan Paul, London, Boston, 1980. 			
Број часова	активне наставе: 5	Теоријска настава: 2	СИП: 3
Методе извођења наставе:			
Преовлађујући начин рада / стицања знања чини дијалогска метода, с једне, као и активно учешће студената у разговорима који су предмет преиспитивања, с друге стране. Осим овога, интерактивност у раду на предмету постиже се и кроз учешће полазника/полазница курса у креативним радионицама, а у оквиру индивидуалног рада или пак рада по групама.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	30 поена	Завршни испит	70 поена
активност у току предавања	30	писмени испит	40
практична настава		усмени испт	30

Назив предмета: САВРЕМЕНО ПОЗОРИШТЕ – РЕЖИЈА КЛАСИКЕ			
Наставник: др Иван Меденица, ред. проф.			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Уписане мастер студије на студијском програму МАС Теорија драмских уметности и медија			
Циљ предмета: јесте да се превасходно теоријски елаборира појам „класичне драме“, а реферисањем на савремене књижевне теорије и филозофске концепте (Барт, Дерида, Еко), а да се затим утврди које су могућности редитељског тумачења те врсте драма. Реферисањем на француску школу позоришне семиологије (Дорт, Иберсфелд, Павис), постулирају се три главна редитељска модела у режији драмске класике - реконструкција, актуелизација и деконструкција. У контексту постдрамског театра, издвајају се и другачији приступи, они који одустају од херменеутичког схватања „режије као тумачења“ и (класичну) драму третирају на основу њених асоцијативних, енергетских и аудитивних квалитета			
Исход предмета: Да позивањем на савремене књижевне теорије и филозофске концепте, студенти схвате статус и природу (класичног) драмског текста као вишеструко „недовршеног“, у сталном узмицању од било ког фиксираног значења (не заокружено дело већ тескуална мрежа), те разумеју какве све различите приступе/моделе тумачења тако схваћена драмска класика може да призове у савременом театру. Важно је и да студенти схвате да ниједна конкретна представа не може једнозначно да се сведе на било који од тих модела (у питању је само <i>тежња</i> неком од њих), те да постоје и приступи који измичу овој класификацији, посебно у најновијим, постдрамским редитељским праксама.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> : Настанак концепта „класичне драме“ у корелацији с осамостаљивањем режије крајем 19. века, естетски захтев да режија „верно“ тумачи текст; Класика и феномен значењске амбивалентности текста: структурне амбивалентности књижевног текста наспрам посебних амбивалентности драмског текста наспрам додатних амбивалентности класичног текста (културне, историјске, поетичке... „празнине“ текста из прошлости): Барт, Еко, Павис, Дерида... Режија у драмском театру као сценско тумачење текста; одвајање од режије као тумачења у постдрамском позоришту – (класична) драма као предмет енергетске и асоцијативне размене, а не тумачења: Леман; Модел у режији класике у драмском театру: реконструкција (обнова изворне традиције инсценације и значења из изворног контекста), актуелизација (замена изгубљених конотација актуелним), деконструкција (чување амбивалентности, суочавање различитих културно-историјских перспектива, жанровско-стилска самосталност, нехијерархичност знаковних система) – Дерида, Дорт, Павис, Иберсфелд; <i>Практична настава</i> : Темелна анализа примера различитих модела у режији класике: представе П. Штајна, Т. Остермајера, А. Витеза, А. Шилига.			
Литература: 1) Senker, Boris, Redateljsko kazalište, Cekade, Zagreb 1984; 2) Medenica, Ivan Klasika i njene maske: modeli u režiji dramske klasike, Sterijino pozorje, Novi Sad 2010, 3) Medenica, Ivan „Kratak pregled igranja Čehova u XX veku (s jednim pogledom na XXI)“, Zbornik radova Fakulteta dramskih umetnosti 17, FDU, Beograd 2010, 4) Medenica, Ivan „Bez izmirenja: savremena rediteljska tumačenja Eshilove Orestije“, Teatron 150-151, Muzej pozorišne umetnosti Srbije, Beograd 2010, 5) Pavis, Patris „Sjaj i beda tumačenja klasičnih dela“, Teatron 143, Muzej pozorišne umetnosti Srbije, Beograd 2008, 6) Bart, Rolan, „Od dela do teksta“, Književna reč, XII/212, Beograd 1983, 7) Eco, Umberto, Interpretation and overinterpretation, Cambridge University Press, Cambridge, New York, Melbourne 1992, 8) Lehmann, Hans-Thies, Postdramsko kazalište, CDU – Centar za dramsku umjetnost, Tkh – Centar za teoriju i praksu izvođačkih umetnosti, Zagreb, Beograd 2004, 9) Milić, Novica, A,B, C, dekonstrukcije, Narodna knjiga/Alfa, Beograd 1997.			
Број часова активне наставе: 5		Теоријска настава: 2	СИП: 3
Методe извођења наставе: Предавања, дискусије, гледање и анализа снимака представа			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	30 поена	Завршни испит	70 поена
активност у току предавања	30	писмени испит	50
практична настава		усмени испт	20
колоквијум-и		

Назив предмета: САВРЕМЕНА ТЕОРИЈА И АНАЛИЗА ФИЛМА			
Наставник: др Невена Даковић, ред. проф, др Александра Миловановић, доцент			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Уписане мастер студије на студијском програму МАС Теорија драмских уметности и медија			
Циљ предмета: Основни циљ курса је да полазнике упозна са правцима савремене теорије филма и основама анализе филмских текстова. Савремени филмски текстови крећу се од једноставних и класичних до комплексних, постмодерних и необарокних у којима је наглашена жанровска хибридизација, фрагментарна нарација, интер и транстекстуалност, усложњен однос текста и контекста (културног, родног, идеолошког, итд.).			
Исход предмета: По завршетку курса од студента се очекује да влада савременим теоријама тумачења и анализе филмских текстова.			
Садржај предмета: <i>Теоријска настава</i> Теме предавања: (1) Увод и основни појмови савремене теорије филма, (2) Друга семиологија у теорији филма, (3) Постколонијалне студије филма, (4) Контаминација, мутација, хибридизација жанрова, (5) Технике анализе текста, (6) Интер/транс/крос текстуалност, (7) Од класичног до постмодерног текста, (8) Теорије репрезентације и идентитета, (10-11) Транс и мултикултуралност савременог филма, (12) Идеологија и савремени филм, (13-15) Читање домаћих задатака и дискусије о испитном раду.			
Литература <ul style="list-style-type: none"> – Bordwell, David. (2006) <i>The Way Hollywood Tells It. Story and Style in Modern Movies</i>, Berkeley and Los Angeles: University of California – Buckland, Warren. (2009) <i>Puzzle Films: Complex Storytelling in Contemporary Cinema</i>, Wiley-Blackwell – Omon, Žak i Mari, Mišel. (2007) <i>Analiza film(ov)a</i>, Beograd: Clio – Stam, Robert. (2000) <i>Film Theory</i>. Oxford: Blackwell – Nevena, Daković (2008) <i>Balkan kao (filmski) žanr: tekst, slika, nacija</i>. Beograd: FDU. 			
Број часова активне наставе: 5	Теоријска настава: 1	Практична настава: /	СИР: 4
Методe извођења наставе: предавања, дискусије, студијски истраживачки рад			
Оцена знања (максимални број поена 100) За полагање испита студент предаје семинарски рад обима до 3.000 речи. Писани рад се брани усмено. Студент добија максимално 100 поена на основу свих обавеза			
Предиспитне обавезе	30 поена	Завршни испит	70 поена
активност у току предавања	10	писмени испит	40
практична настава	20	усмени испт	30

Назив предмета: ТЕОРИЈА НОВИХ МЕДИЈА: ОД ЕЛЕКТРОНСКИХ ДО ДИГИТАЛНИХ			
Наставник: др Невена Даковић, ред. проф, др Александар Јанковић, ван. проф, др Александра Миловановић, доцент, мр Зорана Поповић, ванр. проф.			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Уписане мастер академске студије на студијском програму Теорија драмских уметности и медија			
Циљ предмета: Циљ курса је да студенте упозна са теоријама и појмовима нових медија од електронских (радио и телевизија) и екранских (филм, телевизија, видео) до дигиталних (видео игре, сајтови, интернет), као и њихових бројних хибридних форми. Полази се од појединачних медија и њихових текстуално-нараторолошко-онтолошких специфичности, а исходиште је у кросмедијалним повезивањима и конвергенцији великог броја медија. Курс пружа обједињен поглед на нараторологију, интертекстуалност, трансекстуалност, интер и трансмедијалност, историју, филозофију, онтологију, епистемологију, перцепцију и рецепцију нових медија.			
Исход предмета: По завршетку наставе из предмета од студента се очекује: а) да овлада свестраним и свеобухватним дефиницијама нових медија са различитих теоријских позиција; б) да овлада анализом, тумачењем и интерпретацијом новомедијских текстова и публице као и основним аналитичким протоколима.			
Садржај предмета: Теоријска настава Теме предавања: (1) Увод и основни појмови Теорије нових медија, (2) Жанр и нови медији, (3) Трансмедијално приповедање, мегасаге и франжизе, (4-5) Текст и нови медији, од интертекстуалности до дигитектуланости, (6-7) Конвергенција медија и економска експлоатација, (8-9) Партиципативна улога савременог гледаоца, од гледалачке културе ка култури учествовања, (10) Видео игре (11) Серија – телевизијска, филмска, веб серија (12) Етика нових медија (13-15) Читање домаћих задатака и дискусије о испитном раду.			
Литература <ul style="list-style-type: none"> – Bolter, Jay and Grusin, Richard. <i>Remediation: Understanding New Media</i>. Cambridge: MIT Press, 2000. – Бригс, Адам и Кобли, Пол. <i>Увод у студије медија</i>, Београд: Клио, 2005. – Everett, Anna and Caldwell, John T. (Ed.) <i>New Media: Theories and Practices of Digitextuality</i>, New York: Routledge, 2003. – Jenkins, Henry. <i>Convergence culture where old and new media collide</i>, NY University Press, 2006. – Ryan, Marie- Laure, <i>Storyworlds across Media, Toward a Media-Conscious Narratology</i>, University of Nebraska, 2014. 			
Број часова активне наставе: 5	Теоријска настава: 1	Практична настава:/	СИР: 4
Методe извођења наставе: Предавања, дискусије, студијски истраживачки рад			
Оцена знања (максимални број поена 100) За полагање испита студент предаје семинарски рад обима до 3.000 речи. Писани рад се брани усмено. Студент добија максимално 100 поена на основу свих обавеза			
Предиспитне обавезе	30 поена	Завршни испит	70 поена
активност у току предавања	10	писмени испит	40
практична настава		усмени испт	30
колоквијум-и		
семинар-и	20		

Назив предмета: ДОСТОЈЕВСКИ НА ФИЛМУ И У ПОЗОРИШТУ			
Наставник: др Ениса Успенски, ванр. проф.			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: Уписане мастер академске студије			
Циљ предмета: Упознавање студенат са трансформацијама романа Достојевског у филмској и позоришној уметности.			
Исход предмета: Студент стиче теоријска и историјска знања о утицају прозе Достојевског на позоришну и филмску уметност.			
Садржај предмета: <i>Теоријска настава</i> 1. Достојевски и позориште, 2. Позориште и филм, 3. „Злочин и казна“ о роману; 4. <i>Raskolnikow</i> , 1923, Josef von Sternberg <i>Crime and Punishment</i> 5. Georges Lampin, „ <i>Crime et Châtiment</i> “, 1956, Robert Bresson <i>Pickpocket</i> , 1959; 6. Robert Bresson <i>Pickpocket</i> , 1959, С. Л. Кулиджанов: Преступление и наказание, 1969, Аки Каурисмјаки: <i>Rikos ja rangaistus</i> 1983, Вуди Ален: <i>Match Point</i> , 2005, 7. „Зли дуси“ о роману, 8. Анђеј Вајда: „Зли дуси“ (<i>Les Possédés</i>) 1988, 9. „Идиот“, о роману, 10. Акиро Куросава: „Идиот“ 1951, (Јапан), Анђеј Вајда: „Настасја“ (Пољска, 1994), Роман Качанов „Даун Хаус“ (Русија, 2001), Рајнер Сарент „Идиот“, 2011, Естонија, 11. „Браћа Карамазови“ – о роману, 12. Ричард Брукс Браћа Карамазов (<i>The Brothers Karamazov</i> , 1958), Иван Пирјев, Браћа Карамазови, 1968, 13. Висконти: „Беле ноћи“, Петров: „Сан смешног човека“			
Литература: Ф. М. Достојевски: „Злочин и казна“, „Зли дуси“, „Идиот“, „Браћа Карамазови“, „Беле ноћи“, „Сан смешног човека“, М. Бахтин „Проблеми поетике Достојевског“, Бал, М. „Наратологија“, Београд, 2000; Берђајев, Н. „Дух Достојевског“, Београд, 1981; Гросман, Л. „Достојевски“, Београд, 1974; Омон Ж. „Теорија синеаста“, Београд, 2006; Шестов Л., Розанов В, „Руска религијска филозофија и Ф. М. Достојевски“, Београд, 1982; Жерар Женет: „Фигуре“, Београд, 1985.			
Број часова активне наставе: 2	Теоријска настава: 2	Практична настава: 2	СИР: 4
Методе извођења наставе: Предавање са примерима (инсерт из филмова); Радионице са студентима, Припрема краћих излагања студената			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	70 поена	Завршни испит	30 поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	20	усмени испт	30
колоквијум-и		
семинар-и	40		

Назив предмета: РАЗВОЈ ПОЗОРИШНЕ ПУБЛИКЕ А			
Наставник: др Маја Ристић, ванр. проф.			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: Уписан други семестар мастер академских студија			
Циљ предмета је да студентима укаже на значај позоришне публике у стварању целовитог позоришног процеса. Позоришна публика није пасивни учесник позоришне представе, већ њен активни саучесник. Од реакција, понашања публике директно зависи успех и живот позоришне представе. Циљ предмета је, да проучавајући најзначајније светске позоришне, редитељске поетике укаже на све већи утицај који позоришна публика има током извођења представе. Публика постаје лик комада, писац и глумац.			
Исход предмета: Студенти треба да овладају најзначајнијим дефиницијама и теоријама које истражују позоришну публику. На основу примера и истраживања: драмске, оперске и публике мјузикла они треба да науче да сагледају есенцијални значај публике у позоришном процесу.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> 1. Теоријско дефинисање позоришне публике; 2. Дефинисање активне публике у позоришту; 3. Развој позоришне публике кроз историју; 4. Позоришна публика у делима најзначајнијих светских редитеља. 3. 1. Публика у позоришној поетици Станиславски, Брехт, Мејерхољд, Гротовски, Барба, Шекнер; 7. Културни модели, стилови живота позоришне публике драмског позоришта у Србији; 8. Позоришна публика (демографске особености, интересовања, стилови живота,) као припадник елитне и популарне културе; 9. Специфичности, профил и особености балетске и оперске публике Народног позоришта у Београду; 10. Однос публике према позоришној критици; 11. Публика мјузикла као хибридна публика; 11. 1 Емоционални доживљај мјузикла; 12. Значај мотивације и анимације публике; 13. Могућности стварања нове публике: едукација и развој публике (развој нових доживљаја, развој сазнања, критичког мишљења); 14. Сектор маркетинга и развој нове публике; <i>Практична настава:</i> Креирање анкете и интервјуа за емпиријско истражовање позоришне публике и спровођење истраживања публике у позориштима Београда;			
Литература – Ристић, Маја, <i>Публика мјузикла</i> , Задужбина Андрејевић, Београд, 2014.			
Број часова активне наставе 2	Теоријска настава: 2	Практична настава: 0	
Методe извођења наставе: Настава „Екс катедра“. Практични задаци везани за писање анкете и учење састављања интервјуа.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	70 поена	Завршни испит	30 поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	30	усмени испит	30
колоквијум-и		
семинар-и	30		

Назив предмета: РУСКО ПОЗОРИШТЕ КРАЈА 19. И ПОЧЕТКА 20. ВЕКА			
Наставник: др Ениса Успенски, ванр. проф.			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: Уписане мастер академске студије			
Циљ предмета: Упознавање студента са руском позоришном уметношћу краја 19. и почетка 20. века, времена Чехова, Станиславског, Мејерхољда, Јеврејинова, Мајаковског и других.			
Исход предмета: Студент стиче: а) увид у историју и допринос естетике театра руске позоришне уметности краја 19. и почетка 20. века, б) студент је способен да самостално и кретивно напише рад на тему руско позориште краја 19. и почетка 20. века.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Условни театар и еволуција позоришних форми. Театар једне воље Ф. Сологуба и панпсихизам Л. Андрејева. Начело плеса (гостовања Исидоре Данкан 1906-1911) Н. Н. Јеврејин: нагота на сцени. Н. Н. Јеврејин: театар као такав и театар за себе, Н. Н. Јеврејин: принцип монодраме. Фјодор Комисаржевски: поновно откривање Н. Островског. Слободни театар А. Ј. Таирова; Станиславски - Ракин - Мејерхолд. (по материјалу преписке). Ј. Ракин у Александринском театру. Ракин у београдском Народном позоришту, Арлекиниаде Ј. Л. Ракина, Скандал са Зојкиним станом М. Булгакова у режији Ј. Ракина у Народном позоришту, Новосадске режије Јурија Ракина.			
Литература: 1. Ф. Сологуб, Театар једне воље // Драма. Рађање модерне књижевности, приредила М. Миочиновић; 2. Теорија драме. Руски театар прве половине XX века (1902-1938) Брјусов, Бели, Блок, превод, поговор и коментари О. Милићевић // Сцена, Нови Сад, бр. 3. 1988, 2 Теорија режије. Руски театар прве половине XX века. 1902-1938, К. С. Станиславски, В. Мејерхолд, Таиров. // Сцена, Нови Сад, бр. 4, 5 1989; Теорија глуме, К. С. Станиславски, В. Мејерхолд, // Сцена, бр. 6, 7. Нови Сад, превод, поговор и коментари О. Милићевић; Е. Успенски, Вања Кључар, драма Ф-Сологуба и њено извођење на сцени Народног позоришта, Зборник ФДУ бр. 4, 2002, Ракин Ј. Станиславски. Успомене и сећања; Српски књижевни гласник, 193, Књ. 5; Ракин Ј. Позоришни опити и идеје, Мисао, 1923, Кн. IX.; Ракин Ј. Приблизити глумца улози или улогу глумцу, Наша сцена, Нови Сад, 1950, бр. 9. П. Марјановић, Контрверзе редитеља Јурија Лвовича ракина, // Руска емиграција у српској култури XX века, Зборник радова, Београд, 1994, Том 2.			
Број часова активне наставе: 2	Теоријска настава: 2	Практична настава: 2	СИР: 4
Методе извођења наставе: Предавања са примерима (видео материјал), Радионице са студентима, Припрема краћих излагања студената.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	70 поена	Завршни испит	30 поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	20	усмени испит	30
колоквијум-и		
семинар-и	40		

Назив предмета: ТЕОРИЈА КОМУНИКАЦИЈЕ А			
Наставник: Драгићевић Д. Шешкић Милена, редовни професор, др Никола Маричић, редовни професор, др Мирјана Николић, редовни професор, др Весна Ђукић, редовни професор			
Статус предмета: Обавезни			
Број ЕСПБ: 2			
Услов: Нема			
Циљ предмета је да укаже на сложеност комуникационих процеса: међузависност елемената – извора, примаоца, поруке, медија. Бави се комуникационим токовима помоћу анализе разноврсности медијских система. Указује се на међусобне релације медијских и интерперсоналних комуникационих токова (засебних и интерактивних ефеката). Наглашава се значај медијског језика за конструкцију и деконструкцију медијских порука у ефективној комуникацији између и у оквиру различитих култура.			
Исход предмета: Упознатост студената са различитим теоријама комуникације; Разумевање облика и метода убеђивања; Познавање различитих типова и класификација медија у савременом свету (медијске карактеристике, медијски ефекти); Јасан увид у процес комуникације: произвођење значења и рецепција значења (извор, прималац, порука, медији); Познавање елемената значајних за анализу медијског текста: омогућити им да разумеју и интерпретирају савремени медијски језик, значења медијских текстова (семантику: знакове и симболе) – анализа порука маркетиншке комуникације; Разумевање логике настајања медијских митова и стереотипа који утичу на реконструкцију различитих идентитета (националних, генерацијских, родних,...); Разумевање медијских ефеката и њихове улоге у процесима глобализације и диверсификације; Разумевање понашања публике (студије рецепције); Поседовање основног знања о политици репрезентације и њој својственој реторици.			
Садржај предмета, <i>Теоријска настава</i> Теорија комуникације – извор, прималац, порука, медији; Теорија медија и друштвена теорија (франкфуртска школа, британске студије културе...); Комуникациони модели (медији презентације и репрезентације), интерперсонална комуникација и медијска комуникација (интерактивност); Медијске карактеристике; Медији у социо-политичком окружењу (моћ медија, регулације и дерегулације); Семантика: знакови и симболи – конструкција локалних и глобалних идентитета – политика памћења и заборављања – дијагностички критицизам; Карактеристике поруке: структура, стил и садржај; од лога до билборда; Радионица: Медијска писменост – читање визуелних порука: текст/рецепција – студија случаја; Гласови субкултура / медијске субверзивне форме и хегемонистичка медијска репрезентација – репрезентација субкултура у мејнстрим текстовима; Индустрија оглашавања и производња будућности (конструкција жеља) – процесуирање маркетиншке поруке; Радионица: стварање и разумевање публицитета; Елементи и методе убеђивања; Ефекти медија (критички мултикултурализам – читање кроз контекст различитих култура); Познавање публике: реакције публике: хијерархија модела ефеката; Етика медија – дилеме и контраверзе.			
Литература – Baran, Stanley and Dennis Davis. Mass Communication Theory: Foundations, Ferment and Future, 1995. Wadsworth Publishing, Belmont CA. – Бригс, Адам и Кобли, Пол – Увод у студије медија, CLIO, Београд 2005. – Fiske John - Television culture – Jamieson Henry. Communication and Persuasion, 1984. Routledge Kegan & Paul – Келнер Даглас – Медијска култура, CLIO, Београд, 2006. – Lorimer Rolend - Mass communication, CLIO, Beograd, 1998 – Mattelart Armand and Michele. Theories of Communication, 1998, SAGE publications. – McQuail Dennis. Mass Communication Theory. 1994, Sage publications			
Број часова активне наставе: 1		Теоријска настава: 1	
Практична настава:			
Методe извођења наставе: предавања, радионице (групни задаци – припрема PPM-a), презентације PPM-a			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	70 поена	Завршни испит	30 поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	40	усмени испит	30
колоквијум-и		
семинар-и	20		

ЗАВРШНИ РАД
Број ЕСПБ: 16
Услов: Положени сви испити предвиђени овим студијским програмом
Циљеви завршног рада: Основни циљ израде и одбране завршног мастер рада јесте провера знања примењених у области теорије драмских уметности и медија, која треба да представљају проблемски допринос истраживањима у овим теоријским областима.
Очекивани исходи: Исходи писања, као и усмене одбране мастер тезе, дефинишу се кроз показане способности студената (пред одговарајућом комисијом) да проблемски поставе и успешно докажу хипотезу/хипотезе из области теорије драмских уметности и медија, те посредством рада на писању мастер тезе и њене одбране, методолошки убедљиво и аргументовано образложе истраживану проблематику.
Општи садржаји: Израда завршног рада тј. мастер тезе, обима од 120 000 до 200 000 карактера, као и усмена одбрана тезе, представљају демонстрацију знања студената усвојених на једногодишњим мастер студијама Теорије драмских уметности и медија, односно њихову успешну примену у оквирима изабране теме и проблемске области рада. Након обављеног истраживања, у сарадњи с изабраним ментором/менторком, студент/студенткиња приступа писменој изради рада, који, у начелу, садржи: Уводни део (појмовно-хипотетички оквир рада, тј. основну и помоћне хипотезе, коришћену методологију, очекиване исходе истраживања, као и његову могућу друштвену оправданост), Теоријску платформу рада (теоријско утемељење хипотеза, главне интерпретативне стратегије коришћене у тези, конкурентске теорије и вредносна становишта, и др.), Елаборацију мастер тезе, илустровано на адекватним примерима, и, евентуално, поткрепљену одговарајућим емпиријским истраживањима, те Закључна разматрања, као и одговарајућу Библиографију са вебографијом и наводима коришћене грађе. По званичном одобрењу тезе, предате у писменој форми, која задовољава стандарде теоријског (мастер) рада, од стране надлежног Органа ФДУ, а на предлог ментора/менторке и одговарајуће комисије, студент/студенткиња приступа усменој одбрани тезе. Поступак полагања усменог дела завршног испита, који подразумева одбрану мастер рада пред одговарајућом комисијом, састоји се из уводног излагања кандидата/кандидаткиње, и одговора на постављена питања комисије, након чега се одлучује да ли је кандидат/кандидаткиња својим писаним и усменим ангажманом одговорио/одговорила захтевима израде и одбране мастер рада.
Методe извођења: <ul style="list-style-type: none"> - писани мастер рад, који кандидат/кандидаткиња реализују уз стручно вођење ментора/менторке тезе; - усмена одбрана мастер рада пред ментором/менторком и стручном комисијом из одговарајуће/одговарајућих теоријске/теоријских области.
Оцена (максимални број поена 100) Завршни, писани теоријски рад до 60 поена и Усмена одбрана пред комисијом до 40 поена.